

LUMINA OCHILOR LUI

pastor Daniel Chereji

„Căci așa vorbește Domnul oștirilor: ...căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.”

(Zaharia 2:8)

Nu știu câtă valoare reprezentați pentru cei din jurul vostru și nu știu de câte ori ați auzit din gura lor că sunteți lumina ochilor lor.

Cu siguranță că cei dragi ai voștri v-au spus uneori acest lucru, poate că unii auziți cuvintele acestea mai rar, iar alții niciodată, deoarece oamenii pentru care ați fost importați v-au uitat sau v-au întors spatele.

Vestea nemaipomenită este că celor ce sunt copii ai Săi, Dumnezeu le spune că reprezintă pentru El lumina ochilor Lui.

Noi suntem obișnuiți să măsurăm valoarea oamenilor după funcțiile pe care le ocupă, după banii sau posesiunile pe care le dețin, după relații, după statutul social sau după faimă.

Ceea ce trebuie să știm însă fiecare copil al lui Dumnezeu este că El nici nu bagă de seamă astfel de criterii, așa că indiferent de câtă valoare ai avea în ochii lumii, în ochii lui Dumnezeu ești de neprețuit.

A fi lumina ochilor lui Dumnezeu nu este același lucru cu a fi lumina ochilor părinților, ai soțului sau soției.

Pentru că în timp ce chiar dacă pentru cei dragi reprezentăm lumina ochilor lor, la un moment dat

ei nu ne pot scăpa de moarte, de suferință, de necazuri sau de păcat.

Pentru Dumnezeu nu doar că avem valoare dar El și poate să protejeze respectiva valoare.

Astfel că deși putem prețui în mod cu totul deosebit pe cineva drag, uneori suntem nevoiți să asistăm neputincioși la suferința lor, fără a putea interveni în ciuda prețuirii noastre.

Dumnezeu însă este în stare să împletească dragostea Sa perfectă cu puterea Lui desăvârșită de aceea prețuirea pe care ne-o acordă ne redă sentimentul valorii, ne oferă pace, liniște și siguranța că lângă Domnul nimeni și nimic nu ne poate atinge fără ca El să știe și să vadă.

Când ești marginalizat, vorbit de rău, rănit de cei din jur, prigonit și pus în posibilitatea să suferi din cauza statutului tău, nu căuta să-ți faci singur dreptate și nu-ți amări inima ci amintește-ți mai degrabă că „căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui”

Întreaga noastră existență este marcată fie de evenimente fericite, care aduc bucurie sufletului, dar care trec uneri prea repede, fie de momente mai puțin plăcute și dorite, dar pe care Dumnezeu alege să le îngaduie în viețile noastre, momente care nasc în interiorul nostru întristări, răzvrățiri sau poate dezamăgiri. Însă Dumnezeu alege să se folosească de aceste momente dureroase din viața noastră fie pentru a ne șlefui caracterul și eul nostru, fie ca mijloc de a Se face cunoscut în rândul celor care nu-L cunosc sau mai rău, care Îl neagă vehement.

Chiar dacă Dumnezeu pare un Dumnezeu dur datorită încercărilor prin care alege să ne treacă uneori, El este un Dumnezeu plin de dragoste și un Dumnezeu care este alături de noi în fiecare moment al vieții noastre, chiar și în acele momente grele, așteptând doar să strigăm după ajutorul Său. De asemenea, tot El este cel care oferă rezolvare pentru cele mai dificile probleme, probleme pe care noi oamenii, prin puterile noastre limitate nu le putem soluționa, El găsiind soluția perfectă și astfel transformându-le în adeverate minuni.

Iulia Brătulescu

ANUNȚURI

Luni - ora 18 Ședință de comitet
Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Biserică
Duminică - ora 10 și 17 Servicii de închinare

**Biserica Creștină Baptistă
 „BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
 Web: www.biruinta.ro
 E-mail: contact@biruinta.ro
 430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.”

(Isaia 41:10)

Teama este definită ca fiind stare de neliniște și de tulburare provocată de un pericol care amenință, de un rău care se poate întâmpla.

Teama face parte din atitudinile specifice umane, de când primii noștri părinți au descoperit-o în momentul încălcării poruncii date de Dumnezeu. Până la comiterea primului lor păcat, ei nu au cunoscut ce este teama. Atâta vreme cât L-au iubit pe Creator, dovedind această dragoste prin ascultare deplină față de voința Lui, nu aveau de ce să se teamă. Sentimentul fricii a apărut ca o urmare imediată a păcatului și a înstrăinării de Dumnezeu.

Toți oamenii se tem de câte ceva. Teama este una din bolile cronice ale omenirii, o adevărată pandemie care a cuprins societatea omenească. Dacă dorim remediu cel mai eficient împotriva fricii, atunci el trebuie căutat în singura persoană autorizată: Domnul Isus .

Odata făcută alegerea cea bună, ajutorul divin nu se va lăsa așteptat. Tatăl ceresc ne va ocroti ca într-o cetate întărită, ne va acoperi asemenea unui scut puternic, însoțindu-ne pretutindeni.

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine !” - iată remediul împotriva fricii noastre! Prezența vie, reală și personală a lui Dumnezeu în cele mai mici amănunte ale vieții reprezintă marea noastră eliberare de frică. Și, pentru că Domnul știe că zilnic avem nevoie de prezența Sa aducătoare de pace și siguranță, El ne-a lăsat în Cuvântul Său câte o promisiune de acest gen pentru fiecare zi. Biblia repetă : „Nu te teme!...” Dumnezeu ne invită să ne învingem teama, luându-L pe El drept Tovarăș de drum.

Dumnezeu nu ne-a promis că, dacă Îi vom fi credincioși, vom trăi ca sub un clopot de sticlă, neatinși de boală, de suferință sau de răutatea oamenilor. Mântuitorul ne-a avertizat: “În lume veti avea neazuri, dar îndrăzniți (nu vă temeți!), Eu am biruit lumea !” (Ioan 16,33).

El ne-a promis însă altceva: “Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare; îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea mea.” (Psalmul 91 , 15-16)

Roxana Avram

☞ Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele! Căci mare este bunătatea Lui față de noi și credincioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!” (Ps. 117:1-2)

Cât de minunat și bun este Domnul nostru! Ce am fi oare dacă nu ar fi El la cârma vieților noastre? Celor fără Dumnezeu le este frică și cad, dar nouă, nouă, Doamne, ne-ai făcut mult bine. Stăm tari lângă Creatorul cerului și al pământului. Știm că Domnul Isus a purtat asupra Lui suferința, durerea, neputința, iar noi a-

cum Îl laudăm și Îl slăvim pentru puterea Lui. Stăm tari în Cuvântul Lui, deoarece “Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc și nimicește pe toți cei răi. Gura mea să vestească lauda Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci!” (Ps. 145:18-21)

Cu Dumnezeu avem victorie! Slavă Lui!

Ramona Nedelca

„Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are”

Dorin Chereji

(Luca 8:18)

Dacă în două dintre evangheliile această zguduitoare afirmație este prezentată în contextul pildei semănătorului, în Evangelia după Matei îl găsim pe Isus Hristos în Templu, confruntându-i pe preoții cei mai de seamă și pe bătrânii norodului cu ipocrizia unei religii formaliste și a unei administrări lipsite de vigoare a împărăției lui Dumnezeu.

Fariseilor, și o dată cu ei saducheilor, nu le-a fost greu să înțeleagă încotro bătea pilda lucrătorilor celor răi. De vreme ce semnatarii legământului, cei cărora le-a fost încredințată via, s-au arătat nevrednici de încrederea ce li se acordase și de misiunea pe care o primiseră, singura alternativă viabilă ar fi rămas înlocuirea lor cu alții, în stare să ducă la bun sfârșit misiunea ce li se încredințează. Fuseseră uciși prorocii (în text robii), urma să fie răstignit Fiul.

Pilda vierilor are însă un înțeles mai adânc decât simpla restabilire a normalității printr-o schimbare de mandatar. Mai mult decât a fi simpli semnatari, ni se cere o implicare activă, constantă în planul divin, asumarea rolului pe care omul este chemat să îl îndeplinească pe pământ, acela de a se închina și a sluji Stăpânului său care așteaptă roade. Nu trecuse mult de când Isus a blestemat smochinul neroditor („De acum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!”), deși, după cum aflăm, nici măcar nu era timpul smochinelor. Este vorba, în fapt, despre a fi sau a nu fi de folos lui Dumnezeu, a fi sau a nu fi gata să răspundem chemării Lui la slujire, indiferent de motivări, oricât ar părea de plauzibile.

Dacă dimpotrivă, ne arătăm incapabili, ba chiar delăsători și ostili, ducerea la bun sfârșit a lucrului va fi luată de la noi și pusă în mâinile altora. Lucrătorilor li se cer roadele viei pentru că ele reprezintă esențialul: „Îi veți cunoaște după roadele lor” (Matei 7:16). Lipsa de roade bune, trădarea cauzei viei, a menirii și rostului ei, a misiunii omului de a lucra pentru Împărăția lui Dumnezeu generează acuzația îndreptată împotriva iudeilor. Să nu ne amăgim, răspunderea noastră este colectivă, sau cel puțin a celor cărora Domnul le-a deschis ochii să priceapă cursul evenimentelor, a celor care nu pot invoca scuza: „n-am știut”. Dacă nu vrem, considerăm că ne depășește sau, rătăciți printre ispite și robiți de patimi ni s-a stins vechea flacăra, se va găsi cine să lucreze și exemplele nu sunt puține:

„Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

(Matei 8:11-12).

Iudaismul păstrează litera Legii cu minuțiozitate, dar spiritul Legământului a fost moștenit de către urmașii lui Hristos, care au înțeles că litera omoară, iar duhul dă viață. De acum via este a lor, să o lucreze și să o facă rodnică.

Fie să ne dovedim vrednici de minunata misiune ce ni s-a încredințat, dar care presupune în același timp o cutremurătoare răspundere.